

[Arentoft]

tilbydes af saudi-arabiske rederier, svarer til de betingelser, der tilbydes af ikke-saudi-arabiske firmaer.«

Altså dette er symptomatisk for energiministeren. Vi skal læse kontrakten stykke for stykke i pressen. Jeg synes, det er helt utilstedeligt, at man kan behandle medlemmerne af energiudvalget på den måde, at vi stykvis skal læse kontrakten igennem dagspressen, i stedet for at ministeren kommer i udvalget og fortæller os om det. Ja, vi får jo en gang imellem lidt fra ministeren, men så er det stemplet fortroligt, og så får vi at vide af ministeren, at det såmænd er omdelt på pressegangen også, så nu må vi gerne omtale det alligevel. Ja, det er en køn måde at arbejde sammen på!

Så kan det endda være, at tabet af surt sammenslidte skatteydermidler ikke engang bliver den største katastrofe i det mellemøstlige eventyr, som energiministeren nu har kastet Danmark ud i. Vikler den danske stat sig ind i et handelspartnerafhængighedsforhold til oliestaterne i Mellemøsten, er det klokkeklart, at der kan blive stillet udenrigspolitiske krav til den danske stat med trussel om, at hvis vi ikke øjeblikkelig efterkommer rabiate forlangender, standses nødvendige olieleverancer med minutters varsel. Eksempelvis kan vi komme til at genopleve det problem, som vi sagde et dundrende farvel til den 4. maj 1945, nemlig at vi skal tvinges til at udelukke jøder fra fremtrædende samfundsposter, og måske kan vi blive tvunget til helt at ændre vor udenrigspolitik i Mellemøsten ved at blive presset ud i en situation, hvor vi skal fornægte Israel og fornægte Israels eksistens.

Det er et fremtidsperspektiv, som det danske folk ikke fortjener, blot fordi en fremadstræbende politiker har nogle gevaldige ambitioner om at slå sit eget navn fast, og fordi han bistås af det foretagende – Dansk Olie & Naturgas – som gang på gang igennem årene har vist, at man dér disponerer samvittighedsløst blot for at puste sig selv op til en kæmpepolyp til skade for det danske samfund i oliepolitik, i kernekraftpolitik, i naturgasvanviddet, i rørledningsproblemerne osv. Hvad kan Danmark dog have bedrevet, at vi oven i alle de andre lidelser, som udygtigt styre har påført os, nu også skal hjemsøges af de uheldige helte, energiminister Poul Nielsen og direktør Gerhard Nielsen. Disse

mænd er farlige, og med hensyn til ordet klokkeren vil jeg sige, at nu har klokkeren klokket i det, og klokken er ikke slået, men den er slået itu.

Med disse ord tror jeg nok at jeg meget klart har tilkendegivet, at fremskridtspartiet vender sig skarpt imod enhver form for dansk oliehandel, og at vi og formentlig mange andre også har mistet tilliden til energiministeren.

Kalnæs (SF):

Det har i lang tid været et ønske fra SF, at staten ville gå stærkere ind i energiforsyningen både ved køb af brændsel fra andre stater og ved køb af gas og olie fra Nordsøen. Vi har derfor fuldt ud kunnet støtte energiministeren i forsøget på at opnå aftale om et statsligt oliekøb i Saudi-Arabien og har været tilfredse med, at der er indgået en kontrakt. På samme måde har vi også fuldt kunnet støtte energiministerens kontrakter for at opnå direkte olieleverancer fra andre olieproducerende lande i Mellemøsten og andre steder i verden.

Grunden til denne holdning er, at vi mener, at vi hidtil har været fuldstændig afhængige af de multinationale olieselskaber, og vi vil gerne bidrage på enhver måde, vi kan, til at gøre os mindre afhængige af disse selskaber. Det er jo selskaber, som, samtidig med at de fleste lande har store problemer med betalingsbalanceunderskud, kan oplyse, at de i det netop forløbne regnskabsår har haft rekordoverskud. Vi vil, så meget vi kan, bidrage til at formindske disse olieselskabers magt og indflydelse, og vi hilser derfor også med tilfredshed, at en stærkt stigende del af olien handles uden om de store olieselskaber. Det har ændret sig fra at være 80 pct., der handles igennem disse multinationale selskaber, ned til omkring 40 pct., og vi vil altså derfor medvirke til, at statslige olieselskaber går ind og overtager sin del af vor olieimport.

Vi mener, at der er mulighed både for at spare valuta ved en sådan statslig olieimport og at forøge forsyningssikkerheden; i det omfang, hvori der sker raffinering på de danske raffinaderier, vil det kunne medvirke både valutamæssigt og arbejdskraftmæssigt til at forbedre vores stilling.